

ÖĞ-DER

ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ

EĞİTİM RAPORU

EKİM 2018

Bir milletin gelişmişliği maarifi ile doğru orantılıdır. Devleti yaşatan ve taşıyan ahlaklı ve eğitilmiş insanlardır. Bir ülkenin insan kalitesi devletin bekasını doğrudan etkiler. Bu yüzden devletler için eğitim hayati öneme sahiptir.

Talim ve terbiyenin gayesi iyi ve faydalı insan yetiştirmektir. Milletlerin gelişip kalkınmalarının ve gerileyip yok olmalarının temelinde eğitim sistemleri ve kurumları vardır. Bireysel ve sosyal hayatta barış, hürriyet, adalet, refah, itibar ve izzet ancak bu amacı güden insanlar yetiştirmekle mümkün olur. Günümüzde insan ve toplumun layık olduğu maddi ve manevi refaha ulaşmasını sağlayacak maneviyatı önceleyen yeni bir eğitim anlayışına ihtiyaç vardır.

Cumhurbaşkanımızın da çeşitli konuşmalarında dile getirdiği gibi eğitim sistemimizin yeniden inşası ve eğitimde radikal adımların atılması artık ertelenemez bir zorunluluktur. Mevcut eğitim sistemimiz yeniden düzenlenmelidir. Burada asıl önemli olan, eğitim sistemimizin hangi değerler üzerine bina edileceğidir. Başka bir deyişle eğitim sistemimizin yönünün neresi olacağıdır.

Eğitim sistemimizin doğru değerler üzerine bina edilebilmesi, bunun nasıl bir eğitim sistemi ile gerçekleştirileceği sorusunu beraberinde getirecektir. Bu soruya sağlıklı bir şekilde cevap verilmeden yapılacak çalışmalar asla sonuç vermeyecektir. Yetiştireceğimiz insan, millî ve manevi değerlerle donanmış faziletli bir insan mı, yoksa menfaatçi, materyalist bir insan mı olacaktır?

Son yüz yıldır yaşadığımız acı tecrübelerle de sabittir ki batı normlarına, materyalist değerlere göre yapılandırılmış, milletimizin inanç, kültür ve tarihi değerlerinden kopuk mevcut eğitim sistemimiz ile hayırlı, faydalı ve dürüst bir nesil yetiştirilebilmesi mümkün değildir. Mevcut eğitim sistemi ile yetişen nesillerimiz; bencil, çıkarıcı, doyumsuz kişiler olarak içinde yaşadıkları toplumu geleceğe taşıyacak donanım ve birikimden yoksun yetişmektedirler.

Geride bıraktığımız yüzyılda insanoğlunun başına gelen büyük felaketler şunu göstermiştir: Dengeli bir insan olabilmek için akıl ve duyguların birlikte eğitilmesi gerekir. Eğitimde hedef **kâmil insan** yetiştirmek olmalıdır. Milletimizin bizden beklentisi de budur. Bugün geline süreçte eğitimde başarılı bir noktada olmadığımız, son yıllarda yayınlanan OECD raporlarında da (TIMMS ve PISA) görülmektedir. Manevi değerlerden yoksun bir eğitim sistemi ve müfredatın toplumları bunalımlara ve çöküntülere sürüklediği herkesçe bilinen bir gerçektir.

Eğitimde aslolan, insanın kalbine ne konulduğudur.

Millî Eğitim Bakanlarımızdan Sayın Nabi Avcı'nın Konya'da katıldığı bir toplantıda sunduğu öneri meselenin özüne işaret etmektedir: "Üç dört tane uzun orantısız minare yapılacağına sesi güzel üç tane çocuğa burs verilsin, bunlar müezzin olarak yetişsin. Minare değil müezzin yetiştirilsin."

Eğitim sistemimizle ilgili karar alma merciindeki tüm yetkililere sesleniyoruz: Eğitim sistemimize de bu anlayışla bakılmalıdır. Sürekli olarak eğitimin donatı kısmı ile ilgilenmek yerine, **eğitimde ahlâk ve maneviyat öncelenerek** dürüst, güvenilir, merhametli ve şahsiyetli; alın terini, emeği ve helal kazancı önceleyen, hakkı, hukuku, helal ve haramı bilen ve yaşamını bu güzel hasletlere göre biçimlendiren nesiller yetiştirilmelidir.

Millî Eğitim Bakanlarımızdan Sayın İsmet Yılmaz'ın Milli Eğitim Bakanlığı adının "Maarif Bakanlığı" olarak değiştirilmesi teklifini olumlu bulmakla birlikte, sürekli olarak ifade ettiğimiz gibi millî eğitimin şeklinde değil özünde değişiklik yapılması şarttır. Yoksa yapılanlar göstermelik çalışmalardan öteye gitmeyecek, sonuç değişmeyecektir. Hepimizin malumudur ki aynı sebepler aynı sonuçları doğurur. Eğitimde farklı ve hayırlı sonuç isteniyorsa o sonuçları hazırlayacak şekilde eğitim sistemi ve müfredatının yeniden düzenlenmesi gereklidir.

EĞİTİM SİSTEMİMİZLE İLGİLİ TESPİT VE ÖNERİLER

1. Eğitim sistemimizin aksayan yönleri tespit edilerek düzeltilmelidir.

Bunca sene cevizi öğretmek adına cevizin kabuğundan bahsedip bir türlü cevizin içini anlatma fırsatı bulamayan eğitim sistemimizin, zaman geçirilmeden hem yapısal hem de işlevsel olarak aksayan yönleri tespit edilip düzeltilmelidir.

Ahlakî, manevî ve kültürel mirasımız dikkate alınarak yeniden ve radikal bir değişime tabi tutulmalıdır. Öğrenciler arası yarış üzerine kurgulanmış ve başarıyı sadece sınav başarısı ve dünyevi menfaatlara göre değerlendiren anlayıştan vazgeçilmelidir.

Bilgi; akıl, inanç ve kalp süzgecinden geçirilerek içselleştirilmelidir.

Buna göre;

- a. Eğitimde ahlâk ve maneviyat esas alınmalıdır.
- b. Öğrencilerin ilgi ve kabiliyetlerine göre eğitim verilmelidir.
- c. Öğretimle birlikte eğitim de önemsenmelidir.
- d. Eğitimde şekille birlikte muhteviyata da önem verilmelidir.

2. Gayemiz “İslâm’ı doğru” öğretmek olmalıdır.

Bin yıldır insanlığa medeniyet ve adalet götürmüş olan bu büyük milletin evlatlarına, vakit geçirilmeden İslâm’ın doğru öğretilmesi bizi yönetenler üzerine bir vecibedir. Müslümanların çocukları her yaşta, her eğitim seviyesinde dinini öğrenebilmelidir. Öyle ki eğitimin hangi kademesinden mezun olursa olsun, Müslüman bir kişi, din konusunda neyin doğru, neyin yanlış olduğunu kolayca ayırt edebilmelidir. İnsanın fıtratında olan inanma ihtiyacı, İslâm’ın hak ölçüleri doğrultusunda milletimizin bireylerine doğru eller vasıtasıyla öğretilmediği ya da ötelendiği zaman, milletimiz yanlış akideye sahip akımlara kolayca kapılabilmektedir. Bunun örneği 15 Temmuz darbe girişiminde acı bir şekilde görülmüştür.

3. Batıcı eğitimden vazgeçilerek maneviyatçı eğitime geçilmelidir.

AB’ye tam üyelik ve buna paralel olarak yapılan düzenlemelerle eğitim sisteminde geline nokta, çocuklarımız ve gençlerimiz millî, manevî ve kültürel değerlerinden koparılmıştır. Eğitim sistemimiz, çocuklarımızın sadece maddi ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik olarak düzenlenmiş, ruh terbiyesi ihmal edilmiştir. Bu nedenle, hedefi çıkarları olan, merhametsiz, bencil, saygısız, kısacası millî ve manevî değerlerinden kopuk nesiller yetişmektedir. Uygunsuz rol modeller nesilleri ifsat etmektedir. “Bana AB’yi Anlat” projeleri yerine “Bana Dinimi ve Kültürümü Doğru Öğret” projeleri yapılmalıdır. Nesillerimiz doğru örneklerle buluşturulmalıdır.

4. Aile kurumu parçalanmakta, boşanmalar hızla artmaktadır.

Ülkemizde ve dünyada meydana gelen toplumsal yozlaşma, çarpık kentleşme ve sanayileşmeyle birlikte ortaya çıkan sorunlar, aile kurumunun parçalanmasını hızlandırmıştır. TÜİK 2014 verilerine göre boşanmalar çoğunlukla ilk beş yılda gerçekleşmektedir. Boşanmaların sebepleri arasında ilk sırayı aşırı geçimsizlik alırken ilgisizlik, terk etme ve aldatma da küçümsenmeyecek oranlardadır.

Bunların temel nedeni maneviyat eksikliği ve dünyevileşmedir. Parçalanmış ailelerin varlığı, eğitimde sorunlu öğrencilerin sayısını hızla artırmakta ve eğitimde kalitenin düşmesine neden olmaktadır.

5. Ahlâk ve maneviyat eksikliği geleceğimizi yok etmektedir.

Kalbi ve ruhu inanç değerlerimizle doyurulmayan gençlerimiz, bu ihtiyaçlarını içki, kumar, fuhuş ve eğlence yerlerinde aramakta, birçoğu bu batakhanelerde yok olup gitmektedir. Toplumun en dinamik ve enerjik kesimi, toplumsal gelişmenin, ilerlemenin, kalkınmanın en önemli gücü olan gençlerimiz heba olmakta ve toplumumuzun geleceği dinamitlenmektedir.

- Sokak çocuklarının sayısı hızla artmakta; bu da kapkaç, hırsızlık, cinayet gibi toplumsal olayları tetiklemektedir.
- Hapishanelerdeki hükümlü ve tutuklu sayısı hızla artmaktadır.
- Gayri meşru ilişkiler her türlü yolla meşrulaştırılmakta, tecavüz, ensest ilişkiler ve LGBT gibi sapkınlıklar ile geleceğimiz karartılmaktadır.

6. Okullarımızda çeteleşme ve gruplaşmalar artmaktadır.

- Çocuklar arasında görülen şiddet olaylarının artmasının temelinde;
- Maneviyatsızlık, inanç değerlerinin zayıflatılması ve kültürel yozlaşma,
- Darbelerle dayatılan karma eğitimde ısrar ve tek tipçi eğitim,
- Mutsuzluk ve kendine olan güven duygusunu yitirme,
- Nesillerin bencil, çıkarıcı, emek vermeden kazanma duygusuyla yetiştirilmesi,
- Teknolojik bağımlılık ve bunun getirdiği yalnızlaşma,
- Medya ve televizyondaki kötü örnekler ve rol modeller gibi etkenler sayılabilir.

7. Sigara, içki, kumar ve madde bağımlılığı gibi zararlı alışkanlıklar ilkokullara kadar inmiştir.

TUBİM’in 2014 Türkiye Uyuşturucu Raporuna göre, 32 ildeki okul çocukları araştırmasında 11.812 öğrencinin yüzde 26,7’si sigara, puro, pipo, nargile gibi bir tütün ürününü, yüzde 19,4’ü (2.297 kişi) alkollü içecekleri denediğini, yüzde 2,2’si (258 kişi) hastalık nedeni dışında ilaç kullandığını belirtti.

%1,5'i uyuşturucu bağımlısıdır. Uyuşturucuya ilk başlama yaşı ise 13 olarak tespit edilmiştir. (<http://www.kom.pol.tr/tubim/Sayfalar/T%C3%BCrkiye-Uyu%C5%9Fturucu-Raporu.aspx>)

8. Ahlaksızlıkta sınır ve ölçü tanımaz TV programları nesilleri ifsad etmektedir.

Televizyonlardaki programlar ve gençlik dizileri ile nesiller zehirlenmektedir. Gençler tatminsiz, saplantılı, şiddet eğilimli ve sapkın kişiliklere dönüştürülmektedir.

Televizyonlarda haftada ortalama 100 dizi yayınlanmaktadır. Bu dizilerin çoğunda gayri meşru ilişkiler ana tema olarak işlenmektedir. Bazılarında ise gayri meşru ilişki sonucu doğmuş çocuk karakteri yan konu olarak verilmektedir. Toplumu dönüştürmeye yönelik bu dizilerin gençler üzerindeki olumsuz etkileri tehlikenin boyutlarını görmemizi zaruri kılmaktadır. Ailenin temelini dinamitleyen ahlak yoksunu bu TV dizileri ve programlar engellenmelidir.

9. Ahlaksızlık, fuhuş ve maneviyatsızlık nesillerimizi esir almış ve toplumumuzu içten içe çürütmektedir.

Son yıllarda medyaya yansıdığı kadarıyla taciz, tecavüz ve cinsel istismar vakalarında büyük artış olduğu görülmektedir. Toplumsal infiallere neden olan taciz, tecavüz fiilleri sonucunda cinayetler ve intiharlar giderek artmaktadır.

10. Sokak çocuklarının sayısı istatistikî verilere göre hızla artmaktadır.

Sokak çocuklarının topluma kazandırılmasına yönelik eğitim çalışmalarına hız verilmelidir.

11. Yarıştırmacı eğitim sistemi öğrenciyi eğitmekte, öğütmemektedir.

Çocuklarımız ve gençlerimiz çok küçük yaşlardan itibaren gelecek kaygısı ve işsizlik nedeniyle yarış atı gibi koşturulmakta, tek tipçi ve materyalist eğitim sistemi ile bu eğitim sisteminin dayattığı sınav sistemi ve sıfırcı öğretmenler yüzünden sağlıksız ve kişisiz bireyler olarak yetiştirilmektedir.

12. Üniversite eğitiminde köklü ve nitelikli bir değişim yapılmalıdır.

Yapılan araştırmalar ve uluslar arası raporlar incelendiğinde de görülecektir ki üniversitelerimizin akademik başarısı istenilen seviyede değildir. Yetersiz üniversite eğitimi ve eğitimdeki aksaklıklardan dolayı, eğitim sistemimizde

köklü bir değişime ihtiyaç olduğu aşikârdır. Bu niteliksiz ve işlevsiz eğitim sistemi nedeniyle üniversiteyi bitirmiş gençlerimizin büyük çoğunluğunun en verimli yılları heba olmaktadır. Gençler ancak şansları ve torpilleri varsa iş bulabileceklerine inanmaktadırlar.

13. Öğrencilerimize eğitim imkânlarından adil bir şekilde yararlanabilmelidir.

Devlet, özel okulları teşvik ederken kendi kurumlarındaki eğitim kalitesini artıramamaktadır. Parası olan öğrenci temelliseler ve özel okullara gitmektedir. Liseye giriş sınavlarında ve üniversiteye giriş sınavlarında öğrenciler aynı ölçülere tabi tutulmakta, yetenek ve becerileri ölçülememektedir.

14. Milli Savunma Üniversitesine tüm lise türlerinden öğrenci alınmalıdır.

Son olaylar göstermiştir ki peygamber ocağı olan ordumuzun gerçek İslam anlayışına ve itikadına sahip askerlere ihtiyacı vardır. Yeni kurulan Milli Savunma Üniversitesine tüm lise ve dengi okullardan öğrenci alınmalıdır.

MÜFREDATTA TESPİT EDİLEN AKSAKLIKLAR VE ÖNERİLER

1. Mevcut manevi değerlerden yoksun programlarla inançlı nesiller yetiştirilemez.

Müfredatlarda Bakanlığımız son yıllarda bazı düzenlemeler ve değişiklikler yapmıştır. Eğitimin daha iyi olması için yapılan bütün değişiklikleri olumlu bulmakla birlikte, üzülerken görmekteyiz ki bu yeni hazırlanan müfredatlar nesillerimizi iyi, doğru, faydalı ve hayırlı bir insan olarak yetiştirecek içerikten ve ruhtan uzak, Batıcı değerler doğrultusunda hazırlanmış programlardır. Bu programlarda çocuklarımızın kalp ve ruh dünyası dikkate alınmamıştır. Ahlak, edep, hak, hukuk, adalet, helal kazanç ve alın teri gibi kavramlara yer verilmemiştir. Bu programlarla inançlı ve ahlaklı nesiller yetiştirilebilmesi mümkün değildir.

Bu yüzden bütün müfredatımız çocuklarımızın maddi ve manevi ihtiyaçları dikkate alınarak yeniden inşa edilmelidir. Çocuklarımız, çalışmadan ve üretmeden kazanma anlayışından, bencillikten ancak bu şekilde kurtulabilir.

2. İslam ahlakının inşa ve icrası kaim kılınmalıdır.

Değerler eğitimi gibi içeriği tam doldurulmayan, neye ve kime hizmet ettiği

belli olmayan, çok kolay geçirilen kelime, kavramlar ve uygulamalardan vazgeçilmelidir.

Ahlakî farkındalık, sorumluluk bilinci, ahlak ve edep bilirlilik, fıtrata uygun İslam ahlâkının inşa ve icrası kaim kılınmalıdır. Özellikle anaokulu ve ilkokul birinci sınıftan itibaren temel derslerin yanı sıra İslam ahlâkı öncelikli olarak kazandırılmalıdır. Büyük çoğunluğu Müslüman olan ülke insanın çocukları AB ve ABD'nin kokuşmuş değerlerinin insafına terk edilmemelidir.

Ahlak eğitimi sadece kâğıt üzerinde değil bizzat yaşayarak ve yaşatarak yapılmalıdır.

3. Müfredat çalışmalarında Avrupa kültürü değil, İslam kültürü esas alınmalıdır.

Müfredat çalışmaları ve ders kitabı hazırlama kriterleri Avrupa kültürünü değil, İslam'ın ahlâk ve kültürünü kazandıracak ölçülerle düzenlenmelidir. Ders kitaplarında ilim, ahlak ve hakikat dili tercih edilmelidir.

Ahlak ve maneviyat sahibi bir nesil yetiştirmesi için MEB, Çalışma Sosyal Hizmetler ve Aile Bakanlığı ile Gençlik ve Spor Bakanlığı aynı duyarlılığı paylaşıp eş güdüm içinde hareket etmelidir.

4. Dil öğretimi ihtiyaca göre yapılmalı, kültür aktarımına dönüştürülmemelidir.

- İngilizce dersi okullarımızda ilkokul ikinci sınıftan itibaren okutulmaya başlanmıştır.
- Çocuklarımıza ihtiyaca ve talebe göre uygun yöntemlerle yabancı diller öğretilir. Ancak herkes her dili bilmek zorunda değildir. Mesleği gereği öğrenmek isteyenlere öğrenme imkânı verilmelidir.
- "Batı ne yaparsa en iyisini yapar." anlayışı, yanlış bir anlayıştır. Batı zaten milletlerin kullandıkları kelime ve kavramların içlerini boşaltıp kavramları kendi istediği şekilde tanımlayarak insanları zihnen sömürgeleştirmektedir.
- Yabancı dil eğitimi ortaöğretimde olmalı ve seçmeli olmalıdır.
- Daha kavram bilgisi gelişmemiş, Türkçe'yi tam olarak öğrenememiş, belki de hayatı boyunca yabancı dile hiçbir şekilde ihtiyaç duymayacak çocuklara

bu yaşlarda yabancı dil öğretmede ısrar etmek yanlıştır. Çünkü o yaştaki çocuklar gördüklerini ve duyduklarını dimağlarına nakşederler. Hiçbir şekilde kullanmayacağı bir dilin kültürünü almış olurlar.

- Milletimizin kendi dili, inancı, kültürü, gelenekleri, millî ve manevi değerleri vardır. Yanlış yabancı dil müfredatı ve öğretimi yüzünden milletimizin bu değerleri yozlaştırılmaktadır. Bu da kültür aktarımını politika edinenlere büyük bir imkân vermektedir. Dil eğitimi kanalıyla çocuklarımıza kültür aktarımı yapılmaktadır. Özellikle ırkçı, emperyalist ülkeler, kendi düşüncelerini ve yaşam tarzlarını dünyaya hâkim kılmak için çok değişik yöntemler kullanmaktadır. Bunlardan birisi de dildir.
- 0-12 yaş, çocuğun millî, dinî, manevi, ahlaki değerlerini öğrendiği yaştır. Bu yaşta bizim de hassas olmamız lazım. 12 yaşın ardından ne verilecekse verilmelidir. Ana dil gelişiminin tamamlanmadığı bir dönemde ana dil eğitiminden vazgeçerek onun üzerine yabancı dil bina etmek intihardır.
- Yabancı dille eğitim son derece yanlış bir uygulamadır. İnsan en iyi şekilde ana diliyle düşünüp analiz, sentez yapabileceği için eğitim kesinlikle ana dilde yapılmalıdır. Başka bir dille yapılan eğitimin verimi ve niteliği kesinlikle düşecektir. Yabancı dille eğitim bir ülkeye yapılabilecek en büyük kötülüktür. Nurettin Topçu'nun dediği gibi "Yabancı dilde eğitim Anadolu'nun bağrına saplanmış bir hançerdir."

5. İmam Hatip Liselerinde okutulmakta olan ders müfredatları öğrencileri topluma örnek olacak, yol gösterecek ruhtan uzak olarak yetiştirmektedir.

6. Eğitim; okul, aile ve çevrenin ortak ürünüdür. Bu nedenle eğitimde çevre faktörü aile ve okul ortamı kadar önemsenmeli, çevre eğitim-öğretimi destekleyecek şekilde düzenlenmelidir.

EĞİTİM KURUMLARINDA TESPİT EDİLEN AKSAKLIKLAR VE ÖNERİLER

1. Ortaöğretimde karma eğitim zorunluluğu kaldırılmalıdır.

Karma eğitim, ortaöğretimde akademik başarıyı, disiplini ve ahlakî davranışları olumsuz yönde etkilemektedir. Japonya ve Avrupa ülkelerinde yapılan çeşitli araştırmalar ile yazılan tezler ve makaleler de bunu doğrulamaktadır. Kız ve erkek okullarının dünyada çok başarılı örnekleri vardır. Bugün okullarda yaşanan

disiplin sorunlarının başında karma eğitim gelmektedir. Kız çocuklarının okullaşma oranının artırılmasında önemli bir etken olan kız okulları teşvik edilmelidir.

2. Temel Eğitim ve ortaöğretimdeki sorunlara en kısa sürede kalıcı ve mantıklı çözümler üretilmelidir.

On iki yıllık zorunlu eğitim sistemine geçişle birlikte temel eğitim ve ortaöğretimde sorunlar azalmamış, özellikle lise eğitiminde katlanarak artmaya devam etmiştir. 4+4+4 kademeli eğitim uygulamasında yaşanan sıkıntılar, 5. Sınıf öğrencilerinin fiziksel, duygusal ve kişisel olarak ortaokula hazır olmadıklarını göstermiştir. Ayrıca **lise eğitiminin zorunlu olması** eğitim sistemimiz ve eğitim kurumlarımız açısından birçok sıkıntı ve zorluğu da beraberinde getirmiştir. Nitelikli bir mesleki yönlendirme yapılamaması veya ekonomik kaygılar nedeniyle, okumak istemeyen veya ailesinin zoru ile liseye devam eden bu öğrenciler, okullardaki bütün işleyişi bozmuş, disiplin sorunlarını artırmış ve eğitimde kaliteyi düşürmüştür. Bu öğrenciler, okullarında hiçbir kural tanımamakta ve arkadaş gurubuna, çevresine ve kurumuna zarar vermektedirler. (Okulların öğrenci davranışlarını değerlendirme kurul raporları) Yaşanan sıkıntılar göz önüne alınarak eğitim sistemimiz, 5+3+3 olarak yeniden yapılandırılmalı ve zorunlu lise eğitimi kaldırılarak mesleğe yönlendirme yapılmalı, çıraklık ve ustalık cazip hale getirilmelidir.

Eğitim bir talep işidir. İnsanlara zorla bir şeyler öğretmeye çalışmak zaman ve emek kaybından, kaynak israfından başka bir şey değildir. Üstelik bu anlayış ara iş gücü imkânlarına ciddi darbe vurmuş, çıraklık eğitimi bitirmiştir. Yaparak, yaşayarak öğrenme anlayışına büyük zarar vermiştir. Ayrıca bilgiye ulaşmanın çok kolay olduğu ve çeşitlendiği bir çağda eğitimi sadece okullarla sınırlamak ciddi bir eksikliklerdir. Lise mezunu bir öğrenci zorunlu lise eğitimi bitirdiğinde 17-18 yaşına gelmektedir. Bu yaşa gelmiş bir gence bu yaştan sonra hangi mesleği öğretebilirsiniz?

Okul binalarımız, çevresel etmenler, iklim koşulları, ısı, ışık, gürültü, hava akımı ile fiziksel uygunluk gibi eğitim ortamını olumsuz etkileyebilecek koşullar yeterince dikkate alınmadan gösteriş merakı ve ekonomik kaygılar göz önünde bulundurularak inşa edilmiş olup birçok olumsuzluğu bünyesinde barındırmaktadır.

Öğrencilerimizin önüne, gitmek istedikleri lise ve üniversite sınavları bir hedef olarak konulmuştur. Nesillerimizin düşünme, yeni bir şeyler üretme, bir değer

ortaya koyma, yeteneklerini ortaya çıkarma ve geliştirme imkânları ellerinden alınmıştır. İş kaygısı ve veli beklentileri yüzünden gençlerimiz testle tost anlayışına mahkûm edilmiştir. Başarının ve başarılı olmanın ölçüsü daha iyi test çözer hâle gelmek olmuştur.

Okullarımız; nitelikli veya niteliksiz diye ayrılmamalıdır. Öğrencilere eşit eğitim imkanları sunulmalı, ders yükleri (ders çeşitliliği ve ders saati sayıları) azaltılmalıdır. Okullarda kitap eksikliği olmamalı, kökü dışarıda bir takım kurum ve kuruluşların çeşitli adlar altında neye ve kime hizmet ettiği belli olmayan projelerle eğitim sistemimize sızmalarına fırsat verilmemelidir.

Ülkemize teknoloji üretebilecek kapasitedeki en zeki, becerikli ve yetenekli çocuklar yarıştırmacı eğitim sistemimiz yüzünden heba edilmektedir.

Eğitimdeki oranı %60-70’lerde olması gereken meslek liseleri yıllardır uygulanan yanlış eğitim politikaları ve mevcut eğitim sistemi yüzünden hiçbir liseye gidemeyen öğrencilerimizin gittiği yerler hâline gelmiş ve nitelikli insan kaynağı ihtiyacına cevap veremeyen, bilim ve teknoloji üretmeyen içler acısı bir hâl almıştır.

Öğrenciler mesleki eğitime ve sosyal bilimler liselerine yönlendirilmelidir.

- Ortaöğretim yönetmeliği yeniden gözden geçirilerek başarısız öğrencilerin açık liseye yönlendirilmesi kolaylaştırılmalıdır.
- Öğretimin her kademesinde öğrenciye ilgi ve yetenekleri doğrultusunda geçiş imkânı verilmelidir.
- Öğrencilerin yaparak yaşayarak öğrenecekleri ve yeteneklerini geliştirebilecekleri bilim ve teknoloji üretebilecekleri “bilim ve teknoloji okulları” açılmalıdır.
- Mevcut mesleki teknik okulların niteliği ve kalitesi artırılarak ihtiyaca cevap verir hale getirilmeli, uygulamalı eğitim önemsenmelidir. Meslekî eğitime ortaokuldan itibaren etkili ve doğru bir şekilde yönlendirme yapılmalı ve meslekî eğitimde kalifiye eleman yetiştirilmelidir.

3. Mesai saatleri cuma namazına göre yeniden düzenlenmelidir.

Cuma Namazı Genelgesi’nde öğrencilerle alakalı hiçbir ibare yoktur. Bu da gençlerimizin anayasal bir hakkı olan inanç özgürlüğünü engellemektedir. Mesai saatleri cuma namazına göre düzenlenerek bütün kurumlardaki

çalışanların, öğrencilerin ve öğretmenlerin en önemli insan hakkı olan dinî vecibelerini yerine getirmelerine imkân sağlanmalıdır. Anayasal bir hak olan ibadet özgürlüğü yöneticilerin inisiyatifine bırakılmamalıdır.

4. Programların yoğunluğu, sportif ve kültürel faaliyetlere imkan verecek şekilde yeniden düzenlenmelidir.

Liselerde en az önemsenen alanlardan biri de sosyal ve kültürel faaliyetlerdir. Ders yükü azaltılarak bu tür faaliyetler için ders programında özel zaman ayrılmalıdır. Öğrencilerin sportif ve sanatsal faaliyetlere daha fazla katılabilmeleri için gerekli çalışmalar yapılmalıdır. Özel spor alanları ve imkânlarından yararlanılmalıdır.

5. Okulların yardımcı personel ve temizlik sorunları giderilmelidir.

Okullara, her eğitim-öğretim yılında öğrenci sayısı ve okulun fiziki yapısı dikkate alınarak ihtiyaçları karşılamak üzere ödenek çıkarılmalıdır. Gece bekçisi dâhil yeterli personel istihdam edilmelidir.

6. Okullarda rehber öğretmenlerin sayısı bir an önce Avrupa standartlarına çıkartılmalı ve mesleki yeterlilikleri artırılmalıdır.

Rehberlik ve psikolojik danışmanlık ilçe RAM'lar tarafından hazırlanan anketleri uygulamaktan ibaret olmamalıdır. Rehber öğretmenlerin görev ve sorumluluklarına işlerlik kazandırılmalıdır. Rehber öğretmenler okula ve eğitimin gidişatına yön verebilecek şekilde yetiştirilmeli, okulun tüm eğitim işleyişine hâkim olmalıdır.

7. AB projelerinden tamamen vazgeçilmelidir.

Çeşitli basın yayın kuruluşlarında çıkan haberlerde göstermektedir ki bu projeler nedeniyle yurtdışına gönderilen öğrenciler ciddi anlamda millî ve manevi değer erozyonuna uğratılmaktadır. Gençlerimiz içkili eğlencelerde mahremiyet sınırları gözetilmeksizin ifsat edilmektedir. Çeşitli basın yayın kuruluşlarına yansıyan haberler de bunu göstermektedir.

ÖĞRETMENLERLE İLGİLİ TESPİTLER VE ÖNERİLER

1. Öğretmenlerden genel sağlık sigortası primi kesilmesi şarta bağlanmalıdır.

Örneğin o ay tedavi olmayan personelin priminin bir kısmı bir dahaki maaşta iade edilmeli ya da sigortalılarda olduğu gibi yıllık tedavi hareketlerine bakarak devlete çok fazla yükü olmayanlar için prim düşürülmelidir.

2. Öğretmenlere de 3600 ek gösterge verilmelidir.

Emeklilik hesap edilirken ele geçen brüt ücret üzerinden işlem yapılmalıdır ve aylık buna bağlanmalıdır.

3. Rotasyon uygulaması mutlaka adil bir şekilde yapılmalıdır.

Genel idare hizmetleri, eğitim-öğretim hizmetleri ve yardımcı hizmetler olarak tüm personele âdil ve sürekli bir şekilde uygulanmalıdır. Aynı kurumda on yılını doldurmuş tüm personel rotasyona tabi tutulmalıdır.

4. Ödül sistemi öğretmenin performansını somut verilerle dikkate alacak şekilde yeniden yapılandırılmalıdır.

Öğretmenlik ücreti için yapılan bir meslek olmamalıdır. Liyakat ve ehliyeteye önem verilmelidir. Öğretmenlerin performans değerlendirmelerine objektif ölçü ve denetimler getirilmelidir.

Öğretmenin başarısı değerlendirilirken

- Sınıf yönetimindeki başarısı
- Öğrenci başarısı
- Öğrencilerle iletişimi
- Diğer öğretmenlerle ve idare ile iletişimi
- Velilerle iletişimi
- Kendi alanı ile ilgili yaptığı araştırma ve çalışmalar
- Yenilikleri takip etme ve adaptasyon başarısı

h. Yönlendirme ve çözüm üretme başarısı

ı. Devam ve işbirliği vb. kriterler dikkate alınmalıdır.

5. Öğretmen eksiği hızla tamamlanmalı, öğretmene şiddete engel olunmalı, öğretmen seçiminde yetenekliler tercih edilmelidir.

6. Öğretmenlere kılık kıyafet toplumun, örf, adet ve ahlak kuralları çerçevesinde serbest olmalıdır.

Bu konuda yükseköğrenim kurumlarının yaklaşımı temel alınmalıdır.

7. Öğretmen geçim kaygısından kurtarılmalıdır.

Öğretmenlere alın terlerini karşılayan, insanca yaşamalarını sağlayacak ücret verilmelidir. Geçim sıkıntıları giderilmeli, özellikle tek maaşlı öğretmenlere toplum içinde rahat geçinmelerini sağlayıcı bir ücret tahsis edilmelidir.

8. Bakanlık merkez teşkilatında görev yapan memurlara tanınan yol ve yemek harcırahı öğretmenlere de verilmelidir.

9. Eğitim çalışanları için faizsiz ve ödeme şartları uygun konut projeleri geliştirilmelidir.

10. Milli Eğitim Akademisi kurulmalıdır.

Milli Eğitim Akademisi kurulmalı ve eğitim yöneticiliğinde üst kadrolara yükselmek isteyenler de Millî Eğitim Akademisinde eğitime tabi tutulmalıdır.

11. Müdür ve müdür yardımcılara diğer kurumlarda olduğu gibi makam tazminatı verilmelidir.

12. Okul müdürlerinin sorunları giderilmelidir.

İdareciler profesyonel yöneticiler olarak atanmalı, dört yıldan bir müdür olabilmek için eğitimi yönetmek yerine, devleti yönetenlerin kapılarını aşındıran kişiler olmaktan kurtarılmalıdır. Ayrıca okul müdürleri, okulların; tamir, tadilat ve finans hizmetlerini yürüten personel olmaktan çıkarılarak asli görevleri olan eğitim ve öğretimle ilgili işleri yürütecek, çözüm üretecek, eğitime katkı sağlayacak görev ve sorumluluklarla yetkilendirilmelidir.

13. Eğitimcilerin bağlı olduğu farklı kanunlar tek bir kanunda birleştirilmelidir.

14. Öğretmenler eşit haklara sahip olmalıdır.

Öğretmenler arasındaki sınıf farklılıkları (ücretli, sözleşmeli vb.) kaldırılmalıdır.

Eğitim sektöründe kamu çalışanı (devlet okulu öğretmenleri) ile özel sektör ayrımı giderilerek öğretmenler her bakımdan eşit statü ve özlük haklarına sahip olmalı, öğretmenler işverenin insafına terk edilmemelidir.

Özel sektörde imzalanan sözleşmenin "Özel Şartlar" bölümü MEB tarafından denetlenmelidir. Böylelikle öğretmenlerin özlük hakları kişi ve kurumların vicdanî ve keyfi uygulamalarına bırakılmamalıdır.

15. Özel okullardan devlet okullarına geçişlerindeki mağduriyet giderilmelidir.

Özel okul öğretmenleri devlete geçtiklerinde intibakları yapılırken çalıştıkları yıllar itibari ile bire bir sayılması ve mevcut adil olmayan durumun düzeltilmesi gerekmektedir.

16. Kaynaştırma öğrencisi olan okulların yönetici ve öğretmenleri hizmet içi eğitime tabi tutulmalıdır.

Yönetici ve öğretmenler, okullarındaki öğrencilerin engelleri doğrultusunda ders işleyişi, kaynaştırma eğitimi ile ilgili mevzuat, yönetmelik ve engelli hakları vs. konularında hizmet içi eğitimlere tabi tutulmalıdır.

17. Öğretmen yetiştirme kıstasları yeniden gözden geçirilmelidir.

Öğretmenin, özellikle de ilköğretim öğretmenlerinin birinci görevi, çocuğun kalbine Allah ve Peygamber sevgisini ve merhamet duygusunu yerleştirmek olmalıdır. Bu doğrultuda öğretmen yetiştirme kıstasları yeniden gözden geçirilmelidir. İbn Sina'nın belirttiği gibi Allah ve Peygamber sevgisi taşıyan âbid öğretmenler yetiştirilmelidir. Dindar nesiller ancak bu öğretmenler eliyle mümkün olacaktır.

ÖĞRENCİLERLE İLGİLİ TESPİT VE ÖNERİLER

1. Öğretmenin en önemli görevi, öğrencinin çevre ve toplum bilincine sahip olmasını sağlamak olmalı, bu konuda yerel yönetimler ve STK'lerle işbirliği yapılmalıdır.

2. Okul düzenine aykırı tutum ve davranışları olan öğrencilere ciddi, caydırıcı

ve sosyal projelerde çalıştırılma gibi eğitici cezalar uygulanmalıdır.

3. Çocuklarımızı televizyonların zararlı neşriyatlarından korumak için önlemler alınmalı, RTÜK ile iş birliği yapılmalıdır.

Televizyonlarda yayınlanan programlar, diziler ve çocuk programlarının içerikleri gözden geçirilerek çocuk gelişimini olumsuz etkileyecek yayınlar engellenmelidir.

Gerek reklamlarda ve gerekse programlardaki subliminal mesaj saldırısını ortadan kaldırıcı tedbirler alınmalıdır.

4. İlgisiz velilerin çocukları uygulanacak destek eğitim programları ile desteklenmelidir.
5. Şımartılmış, saygısız (anne babaları tarafından temel davranış becerileri öğretilmemiş) çocuklar ile benlik saygıları çeşitli nedenlerle zarar görmüş öğrenciler rehabilite edilmeli, eğitim ortamını bozmalarına, öğrenmeyi engellemelerine alınacak tedbirlerle müsaade edilememelidir.
6. İsteddiği imkan ve şartları elde edemediği için kendi hayallerini çocukları üzerinden gerçekleştirmeye çalışan, çocukları üzerinde baskı kuran velilerin, öğrencilerin ruh dengesini, sağlıklı kişilik gelişimlerini bozmalarına izin verilmemelidir.

SONUÇ

2018 yılında 64 şubemiz vasıtası ile Türk eğitim sistemini değerlendiren bu rapor, birçok şeyi eğitimcilerin bakış açısı ile ele almaktadır.

Bu raporun Türk eğitim sistemi ile ilgili karar ve uygulama merciindeki her yetkilinin dikkate alması gereken görüşler içerdiğini düşünmekteyiz.

Rapordaki görüşler eğitim sisteminin omurgasını oluşturan öğretmenlerin, uygulamanın içinden gelerek bizzat tecrübeleriyle dile getirdikleri samimi, yapıcı görüş ve önerilerdir.

Öğretmenlerimizin eğitim sisteminde yapısal bir değişime duydukları ihtiyaç kadar müfredat hakkında dile getirdikleri görüş ve talepler de oldukça gerçekçi, yapıcı ve uygulanabilir görünmektedir:

1. Eğitim sistemimiz, ahlakî, manevî ve kültürel mirasımız dikkate alınarak çocuklarımıza kimlik ve kişilik kazandıracak şekilde yeniden yapılandırılmalıdır.
2. Bilgi; akıl, inanç ve kalp süzgecinden geçirilerek içselleştirilmelidir.
3. Çocuklarımız her yaşta, her eğitim seviyesinde İslam'ı doğru öğrenebilmelidir.
4. Batıcı, materyalist eğitimden vazgeçilerek, müfredatımız çocuklarımızın maddi ve manevi ihtiyaçları dikkate alınarak yeniden inşa edilmeli, nesillerimizi iyi, doğru, faydalı ve hayırlı bir insan olarak yetiştirecek içeriğe ve ruha büründürülmelidir. Avrupa kültürünü değil, İslam'ın ahlâk ve kültürünü kazandıracak ölçülerle yeniden yapılandırılmalıdır.
5. Toplum dinamiğini ahlakı yoksunu TV dizileri ve programlar engellenmeli, aile kurumunu korumaya yönelik tedbirler alınmalıdır.
6. Gençleri, sigara, içki, kumar ve madde bağımlılığı gibi zararlı alışkanlıklardan korumak için gereken tedbirler alınmalıdır.
7. Yarıştırmacı eğitim sisteminden bir an önce vazgeçilerek çocuklarımız ilgi ve yetenekleri doğrultusunda eğitilmelidir.
8. Üniversite eğitiminde köklü ve nitelikli bir değişime gidilmelidir.
9. Öğrencilerimiz, fırsat eşitliği ilkesi doğrultusunda eğitimin tüm kademelerinde eğitim imkânlarından adil bir şekilde yararlanabilmelidir.
10. Değerlere eğitimi, İslam'ın edep ve ahlak anlayışını çocuklarımıza kazandıracak bir müfredata kavuşturulmalıdır.
11. Yabancı dil öğretimi zorunlu olmaktan çıkarılmalı, kültür aktarımına dönüştürülmemelidir.
12. Ortaöğretimde karma eğitim zorunluluğu kaldırılmalıdır.
13. Öğretimin her kademesinde öğrenciye ilgi ve yetenekleri doğrultusunda geçiş imkânı verilmelidir.
14. Mevcut mesleki teknik okulların niteliği ve kalitesi artırılarak ihtiyaca cevap verir hâle getirilmeli, uygulamalı eğitim teşvik edilmelidir.
15. Mesai saatleri cuma namazına göre yeniden düzenlenmelidir.

16. Haftalık ders yoğunluğu, sportif, kültürel ve sanatsal faaliyetlere imkân verecek şekilde yeniden düzenlenmelidir.
17. Okulların yardımcı personel ve temizlik işleri yerel yönetimlerle işbirliği içerisinde çözümlenmelidir.
18. Rehber öğretmenler öğrencilerin kişilik gelişiminde ve hayata hazırlanmasında etkin rol almalıdır.
19. Avrupa Birliği projelerinden tamamen vazgeçilmelidir.
20. Rotasyon uygulaması mutlaka adil bir şekilde yapılmalıdır.
21. Ödül sistemi öğretmenin performansını somut verilerle dikkate alacak şekilde yeniden yapılandırılmalıdır.
22. Öğretmenlerin kılık kıyafeti toplumun örf, adet ve ahlak kuralları çerçevesinde serbest olmalıdır.
23. Eğitim çalışanlarına 3600 ek gösterge uygulanmalı, ücretleri TÜİK'in fakirlik sınırının üzerine çıkartılmalıdır.
24. Birçok mesleğe görevli alınırken seçici olunduğu gibi öğretmenlik mesleğine aday tespit edilirken de seçici olunmalıdır. Nitelikli öğretmen yetiştirmek için Milli Eğitim Akademisi kurulmalıdır.
25. Eğitimcilerin bağlı olduğu farklı yasalar tek bir kanunda birleştirilmelidir.
26. Öğretmenler arasındaki sınıf farklılıkları (ücretli, sözleşmeli vb.) kaldırılmalıdır.

Eğitim gibi hassas bir konuda yaşanabilecek her türlü olumsuzluk, o masum çocukların manevî duygularını besleyip geliştirmeyen ve sorun çözmeyen yöneticilere ait olacaktır.

Yapılan ihlâslı çalışmaların sonuçsuz kalmayacağına olan inancımız tamdır. Eğitim sistemimizin adına yaraşır bir niteliğe kavuşması hususunda yapılacak millî ve maneviyatçı eğitim çalışmalarına katkı sağlayacağımız bilinmelidir.

ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ GENEL MERKEZİ

2018 EĞİTİM RAPORU

FAYDALANILAN KAYNAKLAR:

- 1 54. T.C. Hükümeti Başbakanı ve Milli Görüş Lideri Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN'ın Ahde Vefa Konuşması
- 2 Prof. Dr. Mustafa ERGÜN'ün Medreseden Mektebe Osmanlı Eğitim Sistemindeki Değişme Raporu
- 3 OECD 2015 Yılı Eğitim Yılı Raporu ve Değerlendirilmesi
- 4 ÖĞ-DER Şube Başkanları Eğitim Anketleri
- 5 18. Milli Eğitim Şurası İçin Hazırlanan ÖĞ-DER Taslak Tebliği
- 6 Basın ve yayın kuruluşlarındaki eğitime dair yazılar ve raporlar.
- 7 ÖĞ-DER Eğitim Başkanlığımızın Çalışma Raporları
- 8 ÖĞ-DER İl Eğitim Şura Raporları
- 9 ÖĞ-DER Yabancı Dil Raporu
- 10 ÖĞ-DER Uluslararası Eğitim Konferansları
- 11 ÖĞ-DER Kitap İnceleme Raporları
- 12 Eğitim Birsen Eğitime Bakış dergisi
- 13 ÖZDER MEB Ziyaretinde Sunulan Bilgi Notu
- 14 TUBİM'in 2014 Türkiye Uyuşturucu Raporu

ÖĞ-DER

ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ

Ziyabey Cd. 1420. Sk. No: 2/1 Balgat / ANKARA

Tel : 0312 286 18 83 • Fax: 0312 287 61 80

www.ogder.org • e-posta: info@ogder.org